Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (sjätte avdelningen)

den 23 januari 2025*

”Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Otillbörliga handelsmetoder – Direktiv 2005/29/EG – Artikel 7 – Vilseledande underlåtenhet – Köperbjudande – Väsentlig information – Information som ska ges konsumenterna om hur priset har beräknats – Erbjudande på internet om leverans av el – Prisberäknare – Angivande av en procentsats för den prishöjning som gäller för konsumenten”

I mål C-518/23,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Bundesgerichtshof (Federala högsta domstolen, Tyskland) genom beslut av den 27 juli 2023, som inkom till domstolen den 10 augusti 2023, i målet

Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände - Verbraucherzentrale Bundesverband e.V.

mot

NEW Niederrhein Energie und Wasser GmbH,

meddelar

DOMSTOLEN (sjätte avdelningen)

sammansatt av domstolens vice-ordförande T. von Danwitz, tillförordnad ordförande på sjätte avdelningen, samt domarna A. Kumin (referent) och I. Ziemele,

generaladvokat: M. Szpunar,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

– Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände - Verbraucherzentrale Bundesverband e.V., genom P. Wassermann, Rechtsanwalt,

– NEW Niederrhein Energie und Wasser GmbH, genom T. Höch, Rechtsanwalt,

* Rättegångsspråk: tyska.

– Europeiska kommissionen, av P. Kienapfel, P. Ondrůšek och I. Rubene, samtliga i egenskap av ombud,

med hänsyn till beslutet, efter att ha hört generaladvokaten, att avgöra målet utan förslag till avgörande,

följande

Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser tolkningen av artikel 7.1 och 7.4 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder) (EUT L 149, 2005, s. 22).

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Bundesverband der Verbraucherzentralen und Verbraucherverbände – Verbraucherzentrale Bundesverband e. V. (federal sammanslutning av konsumentcentra och konsumentföreningar, Tyskland) (nedan kallat Bundesverband), och NEW Niederrhein Energie und Wasser GmbH, angående en påstått vilseledande reklam för ett erbjudande om att leverera elektricitet.

Tillämpliga bestämmelser

Unionsrätt

3 Skälen 6, 7, 14 och 18 i direktiv 2005/29 har följande lydelse:

”(6) Genom detta direktiv tillnärmas därför medlemsstaternas lagstiftning om otillbörliga affärsmetoder, inklusive otillbörlig reklam, som direkt skadar konsumenternas ekonomiska intressen och därigenom indirekt skadar legitima konkurrenters ekonomiska intressen. I enlighet med proportionalitetsprincipen skyddar detta direktiv konsumenterna från konsekvenserna av sådana otillbörliga affärsmetoder, men hänsyn har tagits till att de ibland har försumbar effekt. …

(7) Detta direktiv omfattar affärsmetoder som direkt syftar till att påverka konsumenternas affärsbeslut beträffande produkter. …

…

(14) Det är önskvärt att till vilseledande affärsmetoder räkna sådana metoder, inklusive vilseledande reklam, som genom att vilseleda konsumenten hindrar denne från att fatta ett välgrundat och därmed effektivt beslut. I detta direktiv klassificeras, i enlighet med medlemsstaters lagar och bestämmelser om vilseledande reklam, vilseledande metoder i två kategorier, nämligen vilseledande handlingar och vilseledande underlåtenhet. Vad gäller underlåtenhet fastställs i detta direktiv ett begränsat antal viktiga upplysningar som konsumenten behöver för att kunna fatta ett välgrundat affärsbeslut. Dessa upplysningar

måste inte ges i all reklam, utan bara vid köperbjudanden från näringsidkaren, vilket är ett i direktivet tydligt definierat begrepp. Den strategi med fullständig harmonisering som valts för detta direktiv innebär inte ett hinder för medlemsstaterna att i nationell lag ange de viktigaste särdragen hos bestämda produkter, t.ex. samlarföremål eller elektriska varor, om ett utelämnande av sådan information skulle vara väsentligt vid ett köperbjudande. …

…

(18) Det är på sin plats att skydda alla konsumenter från otillbörliga affärsmetoder; emellertid har Europeiska gemenskapernas domstol, vid de avgöranden som rört fall om annonsering … funnit det nödvändigt att bedöma deras inverkan på en tänkt typisk konsument. I enlighet med proportionalitetsprincipen, och för att det skydd som direktivet innebär faktiskt skall kunna förverkligas, utgår detta direktiv från genomsnittskonsumenten som är normalt informerad samt skäligen uppmärksam och upplyst, med beaktande av sociala, kulturella och språkliga faktorer och i enlighet med domstolens tolkning, men direktivet innehåller också bestämmelser för att förhindra exploatering när kunders egenskaper gör dem särskilt sårbara för otillbörliga affärsmetoder. … Begreppet genomsnittskonsument är inte ett statistiskt begrepp. De nationella domstolarna och myndigheterna måste använda sitt eget omdöme, med beaktande av domstolens rättspraxis, när de fastställer genomsnittskonsumentens typiska reaktion i ett givet fall.”

4 I artikel 2 i detta direktiv föreskrivs följande:

”I detta direktiv används följande beteckningar med de betydelser som här anges:

…

d) *affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter* …: en näringsidkares handling, underlåtenhet, beteende, företrädande eller kommersiella meddelande (inklusive reklam och saluföring) i direkt relation till marknadsföring, försäljning eller leverans av en produkt till en konsument.

…

i) *köperbjudande*: kommersiellt meddelande som beskriver en produkts egenskaper och pris, på ett sätt som är lämpligt för den typ av kommersiellt meddelande det gäller, och på så sätt gör det möjligt för en kund att köpa produkten.

…”

5 I artikel 7 i direktivet föreskrivs följande:

”1. En affärsmetod skall anses vara vilseledande om den, i sitt sammanhang och med beaktande av alla dess särdrag och omständigheterna kring den samt av kommunikationsmediets begränsningar, innebär att näringsidkaren underlåter att lämna väsentlig information som genomsnittskonsumenten, beroende på sammanhanget, behöver för att fatta ett välgrundat affärsbeslut och därigenom medför, eller sannolikt kommer att medföra, att genomsnittskonsumenten fattar ett affärsbeslut som denne annars inte skulle ha fattat.

2. Det skall även anses vara vilseledande underlåtenhet om en näringsidkare, med hänsyn till de omständigheter som beskrivs i punkt 1, döljer sådan väsentlig information som avses i den punkten eller ger sådan information på ett oklart, obegripligt, tvetydigt eller olämpligt sätt, eller inte anger affärsmetodens kommersiella syfte om detta inte redan framgår av sammanhanget och när något av dessa fall innebär, eller sannolikt kommer att innebära, att genomsnittskonsumenten fattar ett affärsbeslut som denne annars inte skulle ha fattat.

3. När det kommunikationsmedium som används för affärsmetoden medför begränsningar av utrymme eller tid, skall dessa begränsningar och de åtgärder som vidtagits av näringsidkaren för att på annat sätt delge konsumenterna informationen tas i beaktande för att avgöra huruvida information har utelämnats.

4. Vid ett köperbjudande skall följande information anses som väsentlig, om den inte framgår av sammanhanget:

…

c) Priset inklusive skatter eller, om produktens art innebär att priset rimligen inte kan beräknas i förväg, det sätt på vilket priset beräknats och alla eventuella ytterligare kostnader för frakt, leverans eller porto eller, om dessa rimligen inte kan beräknas i förväg, uppgift om att sådana ytterligare kostnader kan tillkomma.

…”

Tysk rätt

6 Gesetz gegen den unlauteren Wettbewerb (lag om illojal konkurrens), av den 3 juli 2004 (BGBl. 2010 I, s. 254), i den version som var giltig den 28 maj 2022 och tillämplig på det nationella målet (nedan kallad UWG), avser, bland annat, införlivande av direktiv 2005/29 i tysk rätt.

7 5 § punkterna 1 och 3 UWG har följande lydelse:

”1. Otillbörligt handlar också den som vilseleder en konsument eller en annan marknadsaktör genom att underlåta att lämna väsentlig information

1) som konsumenten eller annan marknadsaktör, allt efter omständigheterna, behöver för att fatta ett välgrundat affärsbeslut, och

2) som, på grund av att den undanhållits, kan medföra att konsumenten eller en annan marknadsaktör fattar ett affärsbeslut som vederbörande i annat fall inte skulle ha fattat.

…

3. Vid bedömningen av om väsentlig information har utelämnats ska hänsyn tas till

1) begränsningar av utrymme och tid till följd av det kommunikationsmedel som valts för affärsmetoden, och

2) alla åtgärder som näringsidkaren vidtar för att göra informationen tillgänglig för konsumenten eller annan marknadsaktör på annat sätt än genom det kommunikationsmedium som valts för affärsverksamheten.”

8 I 5b § punkt 1 UWG föreskrivs följande:

”Om varor eller tjänster erbjuds tillsammans med en uppgift om varornas eller tjänsternas egenskaper och pris på ett sätt som är lämpligt med hänsyn till det kommunikationsmedium som används, så att en genomsnittskonsument kan ingå transaktionen, ska den senare informationen anses vara väsentlig i den mening som avses i 5a § punkt 1, förutsatt att den inte direkt framgår av sammanhanget:

…

3) Det totala priset eller, i de fall ett sådant pris, på grund av varans eller tjänstens beskaffenhet, inte kan beräknas i förväg, det sätt på vilket priset beräknats och alla eventuella ytterligare kostnader för frakt, leverans eller porto eller, om dessa inte kan beräknas i förväg, uppgift om att sådana ytterligare kostnader kan tillkomma.

…”

Målet vid den nationella domstolen och tolkningsfrågan

9 New Niederrhein Energie und Wasser är ett bolag som är verksamt i hela Tyskland och levererar el till bland annat kunder som har ett värmesystem som använder lagrad el (nedan kallat uppvärmningsel). Till sådana kunder säljer bolaget alltså bland annat el som faktureras till ett nedsatt pris under ”lågpristimmar”, vilket är en period nattetid då el levereras till detta system.

10 Det framgår av beslutet om hänskjutande att dessa kunders förbrukning av el som används för uppvärmning och el som används för andra ändamål, kan redovisas antingen separat eller tillsammans. Vid gemensam redovisning används en elmätare för dubbla taxor med två läsare som registrerar elförbrukningen, den ena för nedsatt taxa under lågpristimmar och den andra för full taxa under de övriga timmarna på dygnet.

11 Den hänskjutande domstolen har preciserat att kunderna, under de timmar då den reducerade taxan tillämpas, utöver uppvärmningselen, kan konsumera elektricitet som används för andra ändamål, varvid sistnämnda förbrukning inte kan redovisas separat. Vissa systemansvariga och eldistributionsnätsoperatörer ålägger i denna situation elleverantörerna en så kallad kompensationsmängd (nedan kallad kompensationsmängd), vilken är en fakturering till full taxa av en del av den elförbrukning som redovisas till det nedsatta priset, och som utgörs av en schablonmässig procentsats.

12 På sin webbplats, www.new-energie.de, ger NEW Niederrhein Energie und Wasser, som övervältrar den kompensationsmängd som fastställts av operatörer av eldistributionsnäten på kunderna, allmänheten möjlighet att räkna ut taxan genom en elprisberäknare. Denna senare kan också användas av personer som förbrukar uppvärmningsel och som har en mätare för dubbla taxor. De berörda ska för detta ändamål ange sitt postnummer och den mängd elektricitet som de har förbrukat eller som motsvarar deras behov enligt den nedsatta respektive fulla taxan. Beräknaren beräknar sedan ett pris som de kan godta och därmed ingå ett elleveransavtal med NEW Niederrhein Energie und Wasser.

13 Bundesverband anser att den omständigheten att det vid användningen av prisberäknaren inte ges några uppgifter om den kompensationsmängd som övervältrats på den berörda konsumenten utgör ett åsidosättande av förbudet mot vilseledande underlåtenhet och följaktligen ett åsidosättande av UWG. Det slutliga pris som visas av prisberäknaren är nämligen lägre än det faktiska priset, eftersom det inte tar hänsyn till den procentsats som hänför sig till kompensationsmängden.

14 Bundesverband yrkade, vid de behöriga tyska domstolarna såväl i första som i andra instans, att NEW Niederrhein Energie und Wasser skulle förpliktas att upphöra bland annat med att göra reklam för ett erbjudande om leverans av uppvärmningsel utan att därvid underrätta konsumenten, inom ramen för avtalsprocessen och särskilt vad gäller faktureringsmetoden för denna el, om den procentsats som hänför sig till kompensationsmängden och som tillämpas vid gemensam redovisning – med hjälp av en mätare för dubbla taxor – av förbrukningen av nämnda el och av den som används för andra ändamål.

15 Bundesverbands yrkanden avslogs i båda dessa instanser, varpå Bundesverband överklagade till Bundesgerichtshof (Federala högsta domstolen, Tyskland), tillika den hänskjutande domstolen, och upprepade sitt yrkande om att NEW Niederrhein Energie und Wasser skulle upphöra med sin reklam.

16 Det framgår av beslutet om hänskjutande att NEW Niederrhein Energie und Wasser, i de av motparten uppställda allmänna försäljningsvillkoren, vilka den berörda personen ska ha bekräftat kännedom om under förfarandet för att på internet anta erbjudandet om leverans av el som bland annat används för uppvärmning, preciserar att det är den som driver det lokala eldistributionsnätet som avgör vad som ska gälla som nattetid och vilken procentsats som ska användas för kompensationsmängden. Där anges även att denna procentsats har fastställts till 25 procent för det geografiska område där motparten i det nationella målet har sitt säte.

17 Den hänskjutande domstolen anser att reklam för ett erbjudande om leverans av el, genom att leverantören tillhandahåller en webbaserad prisberäknare, utgör ett ”köperbjudande” i den mening som avses i den relevanta tyska lagstiftning som införlivar bland annat artikel 7.4 i direktiv 2005/29.

18 Den hänskjutande domstolen anser att konsumentens slutliga affärsbeslut, det vill säga att ingå ett avtal om leverans av el, har sitt ursprung i inledandet av avtalsförfarandet, och att den uppgift som motparten i det nationella målet har lämnat i sina allmänna försäljningsvillkor, om den procentsats som valts för den tillämpliga kompensationsmängden, därför inte räcker för att uppfylla sin informationsskyldighet i till exempel tidsmässigt hänseende. I synnerhet bör information om hur det fakturerade priset beräknas i samband med användningen av prisberäknaren tillhandahållas med angivande av det exakta procenttal som valts för den kompensationsmängd som är tillämpligt på den berörda personen. Att ange denna procentsats vid beräkningen av elpriset skulle således ge konsumenterna möjlighet att jämföra utbudet från motparten i det nationella målet med utbudet från andra leverantörer.

19 Den hänskjutande domstolen anser att Bundesverbands talan om förbudsföreläggande ska bifallas för det fall att den information som motparten i det nationella målet, med tillämpning av artikel 7.1 och 7.4 c i direktiv 2005/29, ska lämna vad gäller det sätt på vilket priset beräknas, ska anses innefatta den exakta procentsatsen för kompensationsmängden, vilket innebär att den berörda personen, som känner till sin elförbrukning, självständigt kan beräkna detta pris. En

sådan tolkning skulle vara förenlig med direktivets syfte, att säkerställa en hög konsumentskyddsnivå, och kan härledas ur det rättsliga sammanhang i vilket artikel 7.4 c i direktiv 2005/29 ingår.

20 Den hänskjutande domstolen anser vidare att konsumenten behöver sådan information för att kunna fatta ett välgrundat affärsbeslut, och att ett utelämnande av denna väsentliga information kan få konsumenten att fatta ett affärsbeslut som han eller hon annars inte skulle ha fattat.

21 Den hänskjutande domstolen har dessutom angett att överklagandeinstansen visserligen fann att motparten i det nationella målet inte hade kunnat ange den exakta procentsatsen för den kompensationsmängd som var tillämplig i det geografiska område som omfattades av ett visst system, eftersom distributionsnätsoperatörerna endast sällan publicerar denna information, men att det ändå inte var omöjligt för motparten i det nationella målet att inhämta denna information från dessa operatörer.

22 Detta till trots har den hänskjutande domstolen påpekat att uttrycket ”det sätt på vilket priset beräknats” i artikel 7.4 c i direktiv 2005/29 även kan tolkas så, att allmän information till konsumenten om de relevanta uppgifterna vid beräkningen av priset skulle kunna vara tillräckligt.

23 Det var mot denna bakgrund som Bundesgerichtshof (Federala högsta domstolen) beslutade att vilandeförklara målet och att ställa följande fråga till EU-domstolen:

”Ska den information som en näringsidkare är skyldig att lämna enligt artikel 7.1 och 7.4 c i direktiv [2005/29] om det sätt på vilket ett pris har beräknats, i fråga om en förbrukningsbaserad prissättning, utformas på ett sådant sätt att konsumenten på grundval av den lämnade informationen självständigt kan göra en beräkning av priset såvida han eller hon känner till den aktuella förbrukningen?”

Prövning av tolkningsfrågan

24 Domstolen påpekar inledningsvis att det av beslutet om hänskjutande framgår att parterna i det nationella målet är oense om huruvida den prisberäknare som finns tillgänglig på elleverantörens webbplats, vilken gör det möjligt för den berörda konsumenten att beräkna det månatliga pris som ska betalas för den el som bland annat används för uppvärmning, ska innehålla en uppgift om den exakta procentsats för den kompensationsmängd som elleverantören tillämpar på denna konsument, så att konsumenten, som känner till sin elförbrukning, självständigt kan beräkna detta pris.

25 Under dessa omständigheter har den hänskjutande domstolen ställt sin tolkningsfråga för att få klarhet i huruvida artikel 7.1 och 4 c i direktiv 2005/29 ska tolkas så, att den information som i samband med reklam på internet för ett erbjudande om elleveranser ges om hur priset har beräknats, ska innehålla den exakta procentsatsen av en variabel, såsom mängden kompensation som elleverantören tillämpar på den berörda konsumenten, så att sistnämnde, så snart denne känner till sin elförbrukning, självständigt kan beräkna detta pris.

26 Domstolen påpekar att det endast är en affärsmetod som först har kvalificerats som ett köperbjudande som omfattas av artikel 7.4 i direktiv 2005/29. Övriga affärsmetoder, inklusive köperbjudanden, måste däremot uppfylla kraven i artikel 7.1–7.3 och 7.5 i detta direktiv (dom av den 12 maj 2011, Ving Sverige, C-122/10, EU:C:2011:299, punkt 24).

27 Mot bakgrund av att den hänskjutande domstolen anser att reklam för ett elleveranserbjudande med hjälp av en prisberäknare som tillhandahålls konsumenten på elleverantörens webbplats utgör ett ”köperbjudande” i den mening som avses i artikel 2 i) i direktiv 2005/29, ska det påpekas att denna bestämmelse definierar detta begrepp som ”ett kommersiellt meddelande som beskriver en produkts egenskaper och pris, på ett sätt som är lämpligt för den typ av kommersiellt meddelande det gäller, och på så sätt gör det möjligt för en kund att köpa produkten”.

28 Domstolen har dessutom preciserat att ett köperbjudande utgör en särskild form av reklam som är förknippad med en mer långtgående skyldighet att lämna information enligt artikel 7.4 i direktiv 2005/29, jämförd med skäl 14 i det direktivet (dom av den 12 maj 2011, Ving Sverige, C-122/10, EU:C:2011:299, punkt 28).

29 Varje köperbjudande ska således innehålla viss väsentlig information, som räknas upp i artikel 7.4 i direktiv 2005/29, som konsumenten behöver för att fatta ett välgrundat affärsbeslut. Denna information omfattar bland annat, i enlighet med led c i denna bestämmelse, priset inklusive skatter eller, om produktens art innebär att priset rimligen inte kan beräknas i förväg, det sätt på vilket priset beräknats.

30 Det framgår av ordalydelsen i artikel 7.4 c i direktiv 2005/29 att det ska göras åtskillnad mellan information om slutpriset och informationen om det sätt på vilket priset beräknas. Vidare är det produktens art som avgör i vilken situation näringsidkaren inte rimligen kan beräkna priset i förväg. Slutligen framgår det att näringsidkaren, när denne inte kan ange detta pris, ska ange på vilket sätt priset beräknas eller, med andra ord, metoden för att beräkna slutpriset.

31 När det slutliga priset för elleveranser inte rimligen kan beräknas i förväg, på grund av vissa omständigheter – såsom till exempel kostnader som åligger en elleverantör men som denne inte har möjlighet att påverka och som kan ändras eller, såsom den hänskjutande domstolen har påpekat, den mängd el som konsumenten faktiskt förbrukar – ska informationen om tillämpningen av en omständighet såsom en procentuell höjning av kompensationsmängden, vilken ingår i slutpriset, omfattas av uttrycket ”det sätt på vilket priset beräknats”, i den mening som avses i artikel 7.4 c i direktiv 2005/29, och som sådan utgöra en väsentlig information som konsumenten behöver för att fatta ett välgrundat affärsbeslut.

32 Enligt artikel 7.1 i direktiv 2005/29 ska ett köperbjudande, såsom den reklam som är i fråga i det nationella målet, dessutom anses vara vilseledande om den underlåter att lämna väsentlig information som genomsnittskonsumenten, beroende på sammanhanget, behöver för att fatta ett välgrundat affärsbeslut och därigenom medför, eller sannolikt kommer att medföra, att genomsnittskonsumenten fattar ett affärsbeslut som denne annars inte skulle ha fattat.

33 Av det ovan anförda följer att väsentlig information, såsom en uppgift om tillämpningen av en procentuell höjning av kompensationsmängden, ska finnas med i ett sådant köperbjudande som det som är aktuellt i det nationella målet, när genomsnittskonsumenten, med hänsyn till sammanhanget, behöver den för att fatta ett välgrundat affärsbeslut.

34 Vid tolkningen av bestämmelserna i direktiv 2005/29 är begreppet konsument av grundläggande betydelse. Domstolen erinrar härvidlag om att bedömningskriteriet är en genomsnittskonsument, som är en normalt informerad samt skäligen uppmärksam och upplyst person med beaktande av sociala, kulturella och språkliga faktorer (dom av den 12 maj 2011, Ving Sverige, C-122/10, EU:C:2011:299, punkt 22).

35 Den nationella domstolen ska vid bedömningen av huruvida viss reklam är vilseledande, således beakta hur reklamen uppfattas av en normalt informerad och skäligen uppmärksam och medveten genomsnittskonsument (dom av den 12 maj 2011, Ving Sverige, C-122/10, EU:C:2011:299, punkt 23 och där angiven rättspraxis).

36 Det ska tilläggas att begreppet genomsnittskonsument, såsom framgår av skäl 18 i direktiv 2005/29, inte är ett statistiskt begrepp och att nationella domstolar och myndigheter måste använda sitt eget omdöme när de fastställer genomsnittskonsumentens typiska reaktion i ett givet fall.

37 Med detta sagt föreskriver ordalydelsen i artikel 7.4 c i direktiv 2005/29 inte det sätt på vilket näringsidkaren ska informera konsumenten om hur denna har beräknat priset.

38 På grund av den berörda produktens art och, bland annat, villkoren för produktion, leverans eller slutanvändning av denna produkt, kan näringsidkaren vara förhindrad från att i förväg och exakt känna till samtliga beståndsdelar av slutpriset, vilket innebär att denne inte kan meddela konsumenten hur priset har beräknats, så att konsumenten själv kan beräkna priset.

39 Det kan således inte krävas att informationen om det sätt på vilket priset beräknats ska vara så omfattande att konsumenten, med utgångspunkt i denna information, själv ska kunna beräkna detta pris och på så sätt komma fram till ett slutgiltigt belopp.

40 Det ska i detta hänseende erinras om att direktiv 2005/29 inte innehåller några exakta föreskrifter om i vilken omfattning och på vilket medium en väsentlig information ska lämnas (se, för ett liknande resonemang, dom av den 8 februari 2017, Carrefour Hypermarchés, C-562/15, EU:C:2017:95, punkt 37).

41 Information om det sätt på vilket priset beräknats, i den mening som avses i artikel 7.4 c i direktivet, kan således förekomma exempelvis i form av ett procentintervall, eller i form av en exakt procentsats vars tillämpning emellertid är villkorad, eller en viss procentsats som fastställts i förväg men som åtföljs av en uppgift om att dess nivå kan variera över tiden på grund av omständigheter som näringsidkaren inte råder över.

42 Stöd för en sådan tolkning av artikel 7.4 c i direktiv 2005/29 går att finna genom en undersökning av systematiken i artikel 7 i direktivet.

43 För det första ska det i detta hänseende erinras om att ett köperbjudande såsom den reklam som är i fråga i det nationella målet, enligt artikel 7.2 i direktiv 2005/29 måste innehålla ett vilseledande utelämnande. Detta kan bland annat ske när näringsidkaren döljer informationen om hur priset beräknats eller lämnar information om priset på ett oklart, obegripligt, tvetydigt eller olämpligt sätt. Vidare ska genomsnittskonsumenten därigenom i vilket fall som helst föranledas eller därigenom komma att fatta ett affärsbeslut som denne annars inte skulle ha fattat.

44 Härav följer att näringsidkaren är skyldig att ange samtliga beståndsdelar som ingår i beräkningen av priset. På samma sätt ska näringsidkaren meddela var och en av dessa uppgifter på ett sådant sätt att genomsnittskonsumenten kan fatta ett välgrundat affärsbeslut.

45 För det andra, enligt artikel 7.1 i direktiv 2005/29, ska frågan om huruvida en affärsmetod är vilseledande bedömas med beaktande av bland annat det faktiska sammanhanget, affärsmetodens samtliga särdrag och kommunikationsmediets begränsningar. I artikel 7.3 i detta

direktiv föreskrivs att de begränsningar av utrymme eller tid som kommunikationsmediet medför liksom de åtgärder som vidtagits av näringsidkaren för att på annat sätt delge konsumenterna informationen ska tas i beaktande för att avgöra huruvida information har utelämnats (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 maj 2011, Ving Sverige, C-122/10, EU:C:2011:299, punkterna 53 och 54).

46 Det följer av dessa bestämmelser att omfattningen av den information om hur priset beräknats, vilken ska lämnas av en näringsidkare i samband med ett köperbjudande, ska bedömas med hänsyn till bland annat det faktiska sammanhang i vilket köperbjudandet ingår och det kommunikationsmedium som används (se, för ett liknande resonemang, dom av den 12 maj 2011, Ving Sverige, C-122/10, EU:C:2011:299, punkt 55, och dom av den 26 oktober 2016, Canal Digital Danmark, C-611/14, EU:C:2016:800, punkt 27).

47 Den hänskjutande domstolen har angett att det varken är fastställt eller uppenbart att det kommunikationsmedium som används för den aktuella affärsmetoden, det vill säga en prisberäknare som finns tillgänglig på motpartens webbplats, medför begränsningar av utrymme eller tid.

48 Med detta sagt måste den hänskjutande domstolen, för att fastställa omfattningen av den information om hur priset beräknats, som det ankommer på näringsidkaren att lämna, beakta det faktiska sammanhang i vilket den i det nationella målet aktuella reklamen ingår.

49 För det första har svaranden i det nationella målet i detta hänseende gjort gällande – vilket det inte ankommer på domstolen att kontrollera – att denne inte rimligen har möjlighet att ange den exakta procentsatsen för kompensationsmängden i sin reklam. Svaranden har således gjort gällande att de ansvariga för eldistributionsnätet, vilka är etablerade i Tyskland, ibland tillämpar olika procentsatser, som varierar över tiden. Ett krav på att i realtid informera konsumenterna om det exakta beloppet för en sådan procentsats skulle således innebära att svaranden dagligen måste fråga samtliga dessa systemansvariga om varje eventuell ändring av denna faktor. Ett sådant tillvägagångssätt skulle enligt svaranden ta orimligt stora resurser i anspråk.

50 För det andra framgår det av beslutet om hänskjutande att den reklam som visar de priserbjudanden som tagits fram av prisberäknaren innehåller en länk till de allmänna försäljningsvillkor som svaranden i det nationella målet tillämpar. I dessa upplyses konsumenten dels om att det är den lokala nätoperatören som bestämmer vilken tid under natten som den nedsatta avgiften samt den procentsats som ska användas för kompensationsbeloppet ska tillämpas, dels om att denna operatör har fastställt denna procentsats till 25 procent för det geografiska område som dess huvudkontor tillhör.

51 Av det ovan anförda följer att det, mot bakgrund av de faktiska omständigheterna kring det köperbjudande som är aktuellt i det nationella målet, inte kan anses, med förbehåll för den prövning som det ankommer på den hänskjutande domstolen att göra, att detta köperbjudande innehåller en ”vilseledande underlåtenhet”, i den mening som avses i artikel 7.1 och 4 i direktiv 2005/29. Detta gäller under förutsättning att länken till de allmänna försäljningsvillkoren, där den för kompensationsmängden valda procentsatsen anges, visas på ett synligt sätt och att konsumentens godkännande av erbjudandet tekniskt sett villkoras av att vederbörande bekräftar att han eller hon har fått kännedom om dessa villkor, vilket gör det möjligt att säkerställa att konsumenten fattar sitt affärsbeslut med full kännedom om fakta.

52 Mot bakgrund av det ovan anförda ska den ställda frågan besvaras enligt följande: Artikel 7.1 och 4 c i direktiv 2005/29 ska tolkas så, att den information som ges vid ett köperbjudande via ett kommersiellt meddelande på internet, och som avser det sätt på vilket priset har beräknats, inte nödvändigtvis måste innehålla den exakta procentsatsen för en variabel beståndsdel, såsom den kompensationsmängd som elleverantören tillämpar på den berörda konsumenten, så att sistnämnde, när denne känner till sin elförbrukning, självständigt kan beräkna detta pris. Detta gäller förutsatt att meddelandet innehåller uppgifter om att en sådan procentsats i princip är tillämplig, om dess eventuella storlek och om omständigheter som kan påverka storleken, och genomsnittskonsumenten således ges möjlighet att fatta ett välgrundat affärsbeslut.

Rättegångskostnader

53 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (sjätte avdelningen) följande:

Artikel 7.1 och 7.4 c i Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/29/EG av den 11 maj 2005 om otillbörliga affärsmetoder som tillämpas av näringsidkare gentemot konsumenter på den inre marknaden och om ändring av rådets direktiv 84/450/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 97/7/EG, 98/27/EG och 2002/65/EG samt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 2006/2004 (direktiv om otillbörliga affärsmetoder),

ska tolkas så,

att den information som ges vid ett köperbjudande via ett kommersiellt meddelande på internet, och som avser det sätt på vilket priset har beräknats, inte nödvändigtvis måste innehålla den exakta procentsatsen för en variabel beståndsdel, såsom den kompensationsmängd som elleverantören tillämpar på den berörda konsumenten, så att sistnämnde, när denne känner till sin elförbrukning, självständigt kan beräkna detta pris. Detta gäller förutsatt att meddelandet innehåller uppgifter om att en sådan procentsats i princip är tillämplig, om dess eventuella storlek och om omständigheter som kan påverka storleken, och genomsnittskonsumenten således ges möjlighet att fatta ett välgrundat affärsbeslut.

Underskrifter